

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

§.5. De ipso ingressu orationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

fectum hauriunt, si infantia Christi mysteria considerent; alij si mysteria Passionis: alij etiã vnum, alij alterum mysterium considerantes, maiorem fructũ inueniunt. Ideoq; non expedit quenquam violenter ab eo, ex quo fructum capit, ad aliud, ex quo nihil vtilitatis haurire soleat, velle transferre. Ac propterea DEVS tam amplũ facit Meditationum Campum, vt omnes aliquid inueniant palato suo, & spiritali profectui conforme.

DE IP SO ORATIONIS
ingressu.

PARAGRAPHVS V.

a Eccl. 18.
23.

SPIRITVS sancti consilium est: a *Ante orationem prapara animam tuam. & noli esse quasi homo, qui tentat DEVM: Qui enim nulla prapARATIONE ad orationem accedit; eius finem, & fructum habere vult, medijs ad id aptis non adhibitis. Necesse itaq; est, ante orationis initium, materiã praparatam habere: vt plurimum enim ei Meditationi attentio, & mentis collectio deerit, cuius materia in partes, & puncta sua prius partita non fuerit, eo modo, quem hic proponemus. Nec tamen vetatur propterea, si Deus speciali suo instinctu aliud quid meditando suggererit, illud amplecti, & in eo occupari; reiectã in aliud tempus, quam praparaueramus, materiã: Est enim diuinus impulsus principalis, huius actionis causa; quem merito sequemur: tantum*

ne lo-

ne leuitate aliqua animi, & cordis vagatione ab vna ad alteram materiam, absque sufficiēti causa transeamus.

His præmissis, antequàm ipsam Meditacionem auspicemur, præstanda sunt; quæ subijciam.

PRIMUM, & cor, & animæ nostræ facultates ad DEVM sunt eleuandæ, vt cū interiori, attento, reuerenti, & dulci aspectu vt præsentem intueamur. Nam Principē allocuturus, necesse est ad eius Palatium aut locū, in quo ille est, se conferat, eiusque conspectui sistat: (quia cum absente non possumus loqui) at DEVS in coelo, & in terra, & vbique præsens: cū sit, omnibus assistens, omnia lustrans: dum orare, & cum eo loqui volo, necesse non est aliò migrare, vt inueniam; sed, excitatâ fide viuâ, eum præsentem, vbi ego sum, cernere; mihiq̄e persuadere, me, cū oro, non solum, sed sanctissimam Trinitatem, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum, cū qua loquor, mecum esse: quæ & videt & audit me: soletq̄; intus in corde inspirationibus, & illustrationibus respondere; & veritatis lumen intelligentiæ, feruentes deuotionis affectus voluntati communicare; donaq̄e, & virtutes, aliq̄ue gratias animæ, vt dictum est, infundere.

Aspiciam itaque Deum, nunc ad omnes partes circa me existentem; me verò intra ipsum, instar piscis in mari: nunc intra me ipsum manentem per essentiam, præsentiam, & potentiam; agnoscentem quod facio, & ad id me

b Matt. 6.6.
S. Hilar. Ca-
non. 5. in
Matih.
S. Amb. 6. de
Sacra. cap. 3.
Aug. Cons.
2. in Psal. 33.

adiuuantem. Et hac ratione illud præstamus,
quod Christus fieri iussit. b *Cum oraueris, in-
tra in cubiculum tuum, secretum cordis tui, &
clauso ostio sensuum tuorum, ora patrem tuum
in abscondito: & pater tuus, qui videt in abscon-
dito, reddet tibi, quæ orando petieris.* Hanc
DEI PRÆSENTIAM circa me, & in-
tra me, vbicunq; orauero, contendam ad vi-
uum excitare, quæ me ad reuerentiam, confi-
dentiam, attentionemq; permoueat. Quod si
hac apprehensione moueri me sensero ad hu-
iusmodi, aliosve deuotionis affectus; licebit
hærerere, & hac quasi esca à Deo mihi oblata,
quam diu durauerit, frui: Siquidem iam hæc
Oratio censenda est; & quidem utilis. Ve-
rùm vt plurimum in hac cogitatione aut ap-
prehensione præsentis Dei, vnus Pater noster
spacio tantum hærendum est: Licet etiã toto
meditationis tẽpore danda fit opera, ne è con-
spectu nostro, hæc Dei præsentia euanescat, iu-
xta illud Dauidis: c *Meditatio cordis mei in cõ-
spectu tuo semper:* Debet tamen eadẽ cogita-
tio, petitionis, & colloquiorum tempore, fer-
uentius renouari, d *Effundendo,* vt ait Dauid;
orationem nostram in conspectu eius.

c Psal. 18. 15.

d Psal. 141. 3.

II.

c *Manasses
in sua Ora-
tione: flecto
genu cordis
mei.*

POSTMODVM magna profundaque Dei
maiestati est exhibenda reuerentia, flexis an-
te eum e cordis, & corporis genibus, semel, se-
cundò, & tertio, vt illi faciunt, qui e ad Regum
terræ conspectum admittuntur. Debeo i-
tem in Spiritu eum adorare; eundem vt
D E V M, & Dominum meum, immensæ

maie-

maiestatis Patrem, Regemque infinita reuerentiâ dignum agnoscens; corpore verò meo usque inclinare, vt os terræ figatur; imò totum me prosternere; sicut ipse Christus Dominus in horto fecit, cum Patrem *f. Matt. 26.*
ret, de quo, ait Apostolus. g. Cum clamore: 9.
valido, & lachrymis offerens, exauditus est pro f. Marc. 14.
sua reuerentia, sic nos docens, quanti ad id re- 35.
ferat, vt exaudiamur, Deum in oratione reue- g. Heb. 5.7.
 reri.

Hac humiliatione præmissa, genua in destinato ad adorandum loco flectam: estque ad rem, signo crucis me munire, verbis, quæ tunc dicuntur, bene perpensis: magnoque à Deo affectu petendo, vt me ab ijs inimicis, qui nobis in oratione molesti, & impedimento esse solent, velit liberare: sic dicens: *Per signum crucis, de inimicis nostris, libera nos, Deus noster: & mox subiungens: In nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, vt qui non propria, sed sanctissimæ TRINITATIS virtute, orationem velim auspiciari. Nonnulli generalem confessionem subiiciunt; vt eo humiliationis actû, sapientis consilium sequantur, dicentis.* *h. Iustus in principio orationis accusator sui ipsius est. Alij à gratiarum actione inchoant iuxta præscriptum à S. Basilio ordinem; de quo 1. parte, in Meditatione 28. quæ est de examine conscientia, aliqua dicentur.* *h. Proh 18. iuxta 70.*

III.

IV.

Verum, licet sit cuique liberum ab eo inchoare, quod eius deuotionem magis promouet; quod tamen omnibus in genere expedit, est, à

breui, aliqua Oratione ordiri, quæ sit quasi præparatio ad ea, quæ in Meditatione quarimus: qua DEO supplicetur, vt opus illud, & meditationem ad gloriam, & honorem suum cedere iubeat; gratiam nobis ad rectè, vt ipse vult, eam perficiendam cõcedendo. Quæ breuis Oratio, colloquij instar erit, quod cum ipso Deo, vt præsentè, instituitur, ex animo omnino, & toto cordis affectu ei dicendo: Tibi Domine offero quicquid hoc tempore, & loco cogitauero, dixero, tractauero, vt purè ad honorem, & gloriam tuam dirigatur: propter te metipsum supplico, mihi adsis, vt ita orem, sicut tu vis, ad sanctissimi nominis tui gloriam, animæ verò meæ vtilitatem, Amen.

QVÆ orationis forma ad tres diuinas personas potest dirigi: *modò* ad æternum PATREM, dicendo: summe PATER, hanc tibi orationem vnitam, & incorporatam orationi vnigeniti filij tui IESV CHRISTI Domini mei offero; per eundem obsecrans, vt me eo modo iuues orare, quo ille orabat; vt sicut illius fuit, ita & mea oratio sit tibi accepta.

Modò ad ipsum DEI FILIUM, dirigi potest, dicendo, sicut Apostoli aliquando dixerunt: Redemptor, & Magister mi: *Decemeorare*, iuuaque, vt talem attentionem, puritatem, feruoremque in orando adhibeã, qualem tu patrem tuum orans adhibebas; quò mea, vt tua, Oratio grata illi sit. Denique etiam ad SPIRITUM SANCTUM dirigi potest: Illud Apostoli vsurpando: Sanctissime Spiritus,

ego

i Luc. II. 1.

ego miser, & ignorans peccator, *k quid orem* *k Rom. 8.26*
sicut oportet, nescio: Tu itaque Deus meus, pe-
 te in me, ac moue me, vt *gemitibus* petam *ine-*
narrabilibus, quod mea Oratio locum inueniat,
 & accepta sit, à tam nobili procedens princi-
 pio, quale tu es, cui fit honor, & gloria in eter-
 na secula, Amen.

Hac ratione exequimur, quod S. Dionysius *De Diuin.*
 dixit: omnem Theologicum actum (hoc est *nomm. 6.3.*
 qui Deum respicit, ac de eo, & cum eo agit) ab
 oratione inchoandum esse; sanctissimæ Trini-
 tatis, quæ vbique præsens est, inuocato fauo-
 re; eidem, puris petitionibus, mente quieta,
 affectibus ad vnitionem, quam sancto hoc ex-
 ercizio quærimus, benè dispositis, nos ipsos
 tradentes.

RATIO MEDITANDI ET IN

Oratione ratiocinandi, ac distractioni-
bus, nos in ea oppugnantibus, re-
sistendi.

PARAGRAPHVS VI.

INTELLIGENTIAE nostræ operatio,
 quam Meditationem vocamus, omnium,
 quæ in mentis oratione locum habent, est
 difficillima. Nam etsi varia cogitare, & absque
 ordine modoque ab vnare in alteram liberè
 vagari, sit quàm facillimum: in re tamen vna
 attentè hærrere, memoriamque, & intelligen-
 tiam in Deo firmam absque distractione, &